

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobce: **Arcibiskupství olomoucké**, sídlem Wurmova 9, Olomouc, zast. JUDr. PhDr. Oldřichem Choděrou, advokátem se sídlem v Praze, Národní 25, proti žalovanému: **Úřad průmyslového vlastnictví**, sídlem Antonína Čermáka 2a, Praha 6, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **Arcibiskupské vinné sklepy Kroměříž, spol. s r. o.**, proti rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 31. 8. 2006, sp. zn. O-131902, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 18. 7. 2007, č. j. 7 Ca 315/2006 - 54,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá.**
- II. Žalovanému **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalobce jako stěžovatel domáhá zrušení shora uvedeného rozsudku městského soudu, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti shora označenému rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví, jímž bylo vyhověno stěžovatelovu rozkladu a stěžovatelem napadené prvoinstanční rozhodnutí bylo změněno tak, že barevná kombinovaná ochranná známka č. 218998 ve znění „ARCIBISKUPSKÉ VINNÉ SKLEPY KROMĚŘÍŽ“ se zrušuje s účinky ex nunc podle ustanovení § 31 odst. 1 písm. c) zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách a o změně zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochranných známkách“). Druhoinstanční správní rozhodnutí vycházelo z toho, že ochranná známka mohla vést ke klamání veřejnosti, zejména pokud jde o povahu, jakost nebo zeměpisný původ těchto výrobků nebo služeb (zde konkrétně byla ochranná známka zapsána pro vína všeho druhu). Osoba zúčastněná na řízení (vlastník ochranné známky) sice měla zprvu od stěžovatele pronajaty sklepy

v prostorách arcibiskupského zámku ve městě Kroměříži a stěžovatel byl jedním ze společníků osoby zúčastněné na řízení, avšak dne 2. 11. 2004 došlo ke zrušení účasti stěžovatele v uvedené společnosti. Počínaje tímto dnem rovněž mohl být ve veřejnosti vzbuzen klamný dojem o původu zboží, neboť průměrný spotřebitel by se na základě slova „arcibiskupský“ mohl domnívat, že se na výrobě vína podílí některé z českých arcibiskupství, eventuálně by v něm mohl být vzbuzen dojem, že arcibiskupství převzalo nad výrobou vína patronát – a to především s ohledem na to, že víno je významnou součástí liturgických obřadů. Druhoinstanční rozhodnutí tedy uvedenou ochrannou známku zrušilo s účinky ex nunc. V žalobě stěžovatel proti tomuto rozhodnutí namítal, že ochranná známka měla být zrušena s účinky ex tunc. Zamítavý rozsudek městského soudu pak vycházel z toho, že ochrannou známku nelze v řízení podle § 31 zákona o ochranných známkách zrušit ex tunc, a tedy napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem.

Stěžovatel uvádí, že jeho kasační stížnost obsahuje důvody uvedené v § 103 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále též „s. ř. s.“), namítá tedy nezákonnost spočívající v nesprávném posouzení právní otázky řešené v řízení před městským soudem.

Stěžovatelem namítané nesprávné právní posouzení věci spočívalo v tom, že městský soud chybně posoudil otázku, k jakému okamžiku měla být ochranná známka zrušena. Stěžovatel uvádí, že mu připadá logické, aby ochranná známka byla zrušena s účinky ke dni, kdy se stala dodatečně klamavou. U Krajského soudu v Brně v současné době probíhá několik řízení o nárocích osoby zúčastněné na řízení z tvrzeného porušování práv ke zrušené ochranné známce. Pokud by k jejímu zrušení došlo s účinky ex nunc, mohla by osoba zúčastněná na řízení tvrdit, že byla jejím vlastníkem až do okamžiku právní moci rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví, které bylo předmětem soudního přezkumu ve zde posuzovaném případě. Mohlo by tak dojít k paradoxní situaci, že by osoba zúčastněná na řízení mohla uplatňovat nároky z porušení práv k ochranné známce za dobu, kdy již byla klamavá a kdy byly dány důvody pro její zrušení. Stěžovatel si klade otázku, proč by ochranná známka, která se stala dodatečně klamavou, měla mít zákonem předvídané právní účinky i po dobu, než bude pravomocně rozhodnuto o návrhu na její zrušení. Pokud zákon umožňuje, aby ochranná známka, která nebyla vůbec způsobilá pro zápis, byla prohlášena za neplatnou s účinky, jako by nikdy nebyla zapsána, pak ochranná známka, která sice pro zápis způsobilá byla, avšak dodatečně se stala klamavou, musí být zrušitelná ke dni, kdy nastaly důvody pro její zrušení. Podle názoru stěžovatele odpovídá principům právního státu, aby takováto ochranná známka měla zákonem předvídané účinky pouze do doby vzniku důvodu pro její zrušení.

Z tohoto uvedeného důvodu stěžovatel navrhuje, aby napadený rozsudek městského soudu byl zrušen a věc byla tomuto soudu vrácena k dalšímu řízení.

Žalovaný ve svém vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že okamžik nabytí účinků rozhodnutí o zrušení ochranné známky vyplývá mimo jiné rovněž ze skutečnosti, že takové rozhodnutí má konstitutivní povahu, a tedy působí do budoucnosti a zásadně až od okamžiku právní moci (pro futuro a ex nunc). Zpětné právní účinky konstitutivního rozhodnutí o zrušení ochranné známky nelze vyčíst ani ze zákona o ochranných známkách.

Žalovaný navrhuje s ohledem na výše uvedené, aby Nejvyšší správní soud kasační stížnost zamítl.

Osoba zúčastněná na řízení ve svém vyjádření ke kasační stížnosti uvedla, že se plně ztotožňuje s rozhodnutím městského soudu, toto rozhodnutí považuje za zákonné a navrhuje, aby kasační stížnost byla zamítnuta.

Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal formální náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že je podána včas, stěžovatel je řádně zastoupen advokátem a jde o rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost přípustná. Důvodnost kasační stížnosti pak posoudil v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů (§ 109 odst. 2, 3 s. ř. s.).

Jediným stížnostním bodem je tvrzení, že ochranná známka měla být zrušena s účinky ke dni, kdy začala být klamavá. S tímto názorem stěžovatele se ovšem zdejší soud nemůže ztotožnit. Již předchozí právní úprava ochranných známek – zákon č. 137/1995 Sb., o ochranných známkách (dále jen „dřívější zákon o ochranných známkách“), rozlišoval mezi výmazem s účinky ex tunc [§ 25 odst. 1 písm. a) dřívějšího zákona o ochranných známkách] a výmazem s účinky ex nunc (§ 25 odst. 2 dřívějšího zákona o ochranných známkách). K této problematice se za účinnosti dřívějšího zákona o ochranných známkách vyjádřil i zdejší soud, když uvedl, že pokud byla ochranná známka vymazána z důvodu uvedeného v ustanovení § 25 odst. 1 písm. a), mělo by to za následek, že by účinky výmazu nastaly ex tunc, tzn., že by se na ni hledělo, jako by nebyla zapsána vůbec, zatímco při výmazu podle ustanovení § 25 odst. 2 by účinky výmazu nastaly ex nunc, tzn. právní mocí rozhodnutí o výmazu (blíže viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 2. 2007, č. j. 7 A 35/2002 - 180, dostupný na www.nssoud.cz).

Výše uvedené rozhodnutí lze vztáhnout i na stávající zákon o ochranných známkách, který rozlišuje mezi zrušením ochranné známky podle § 31 zákona o ochranných známkách (s účinky ex nunc) a neplatností podle § 32 zákona o ochranných známkách (s účinky ex tunc). V řízení o neplatnosti ochranné známky se zkoumá výlučně zápisná (ne)způsobilost ochranné známky, v tomto řízení se tedy eventuálně odepírá ochrana známce, která vůbec neměla být do rejstříku zapsána. Pokud se ochranná známka prohlašuje za neplatnou jen v případech, kdy nemělo vůbec dojít k jejímu zápisu, pak je zřejmé, že na neplatnou ochrannou známku se hledí, jako by nikdy nebyla zapsána – výslovně to stanoví § 32 odst. 4 zákona o ochranných známkách. Ve zde posuzovaném případě ovšem ochranná známka nebyla prohlášena za neplatnou, nýbrž byla zrušena podle § 31 zákona o ochranných známkách – pro toto řízení není (na rozdíl od řízení o prohlášení známky za neplatnou – viz výše) výslovně zákonem o ochranných známkách stanoveno, kdy nastávají účinky rozhodnutí o zrušení ochranné známky. V takovém případě je třeba vyjít z toho, že účinky nastávají právní mocí uvedeného rozhodnutí. Správní orgán nemůže účinky vázat k jinému datu, neboť k tomu mu chybí jakékoliv zmocnění, přičemž platí, že podle čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod lze státní moc uplatňovat jen v případech a v mezích stanovených zákonem, a to způsobem, který zákon stanoví.

Lze tedy uzavřít, že s ohledem na to, že právní úprava ochranných známek je založena na principu registračním, je pro odejmutí ochrany pomocí ochranné známky rozhodující právní moc rozhodnutí o zrušení ochranné známky, nikoliv jiná právní skutečnost, např. okamžik, kdy se ochranná známka stává klamavou. Tomu odpovídá i jazykový výklad slova „zrušit“ – ruší se něco, co předtím mělo účinky, přičemž tyto ztrácí právě okamžikem zrušení. Rozhodnutí o zrušení ochranné známky je aktem konstitutivní povahy (mění, ruší či zakládá právní vztahy) a jako takové má zásadně účinky ex nunc a pro futuro.

V daném případě tedy nebyl naplněn jediný namítaný kasační důvod a zdejší soud neshledal ani důvody, pro které by měl rozhodnutí zrušit pro pochybení, k nimž by měl přihlížet mimo uplatněné námitky podle § 109 odst. 3 s. ř. s. Proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost jako nedůvodnou zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

Stěžovatel, který neměl v tomto soudním řízení úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení a úspěšnému žalovanému náklady řízení nevznikly. Proto soud rozhodl, že se žalovanému

právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti nepřiznává (§ 60 odst. 1, § 120 s. ř. s.). Osoba zúčastněná nemá v daném případě podle § 60 odst. 5 s. ř. s. právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť jí soudem nebyla uložena žádná povinnost, v souvislosti s jejímž plněním by jí vznikly náklady a není dán ani důvod zvláštního zřetele hodný pro přiznání jiných nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. února 2008

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu